

[Henry Christensen.]

have en lige så central placering i de kommende forhandlinger. I det omfang den private opsparing kan fremmes, åbnes der under visse forudsætninger særlige muligheder. Selve finanspolitikken drejer sig ikke blot om skatter. En finanspolitisk stramning drejer sig også om udgiftssiden. Et af formålene med den så længe tilstræbte prioritering af samfundsudgifterne er netop at give os grundlag for et rigtigt valg, når stramning er fornøden. Koncentrerer vi os i særlig grad om at tilgodese de produktive investeringer, såvel private som offentlige, vil vi have store muligheder for nye store fremskridt for den danske befolkning i løbet af få år.

Disse led må altså med i den samlede opgave, vi er stillet over for. At det derudover også bliver nødvendigt at forøge forbrugsbeskatningen, vil vi, sådan som situationen er, ikke kunne afvise. Kommer vi igennem de øvrige led på tilfredsstillende vis, vil venstre også sagligt deltage i udformningen af den yderligere forbrugsbeskatning, men forhandling herom nytter ikke, uden at de øvrige forhold er afklaret. Først da kan vi på forsvarligt grundlag drøfte størrelsen og indholdet af de nødvendige skatter.

Når statsministeren derfor har stillet det op på den måde, at forhandlingen alene måtte dreje sig om at skifte blomster i regeringens buket, kan jeg roligt sige, at dette forhandlingsgrundlag er ganske utilstrækkeligt for venstre. Det tror jeg også statsministeren vil være villig til at erkende — ellers ville han ikke handle klogt og fornuftigt.

Vi er indstillet på et sagligt arbejde i det forventede udvalg, hvor alle de forhold, jeg har fremdraget, må indgå. Vi har imod venstres ønske en socialdemokratisk regering. Det er ikke over for den, vi kan føle nogen forpligtelse eller noget ansvar, men alene over for de foreliggende problemer. Det er ud fra dette grundsyn, vi vil sætte vore kræfter ind. Det må også tælle med i vor vurdering, at den nuværende regering er en mindretalsregering i et folketing, hvor der ikke er noget socialistisk flertal. Jeg går på trods af det tidligere ærede medlem hr. Hans Rasmussens udtalelser forleden ud fra, at regeringen klart erkender tingenes tilstand, den parlamentariske stilling her i

det høje ting, og er indstillet på at rette sig herefter.

Poul Møller: Der vil i dag sikkert blive talt meget blomstersprog. Af en eller anden mærkelig grund skal det gå ud over vor danske flora, at statskassen mangler penge. Jeg skal helt holde mig fra blomstersproget, for der er egentlig ikke noget så tiltalende som blomster og ikke noget så utiltalende som den kost, vi står med her — den er i hvert fald utiltalende for de mennesker, der skal betale de omkring 2.000 kr. mere pr. familie i det kommende år, fordi der tales blomstersprog på Christiansborg. Jeg vil derfor lade blomsterne ligge og holde mig til kosten, som den er.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen gjorde nogle bemærkninger over for oppositionen, som jeg egentlig synes han skulle have ladet ligge, i hvert fald indtil anden omgang. På forhånd at skælde os ud, fordi regeringen mangler penge, er der jo egentlig ingen grund til, slet ikke da han formentlig har brug for vor støtte til at skaffe disse penge. Nu vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Peter Nielsen, at han er ikke nogen principfast mand. Han er let at overtale. Når han sagde, at det er hans princip at være imod indirekte skatter, må man sige, at det er lykkedes ham meget godt at fravige disse principper, både i dag og ved anden lejlighed. Det skal jeg ikke skælde ham ud for, men jeg kunne nok tænke mig at gøre nogle bemærkninger i anledning af hans indledning her i dag, hans polemik mod oppositionen, for det kan måske også være meget godt, at vi får talt ud sammen, inden vi skal ind ved forhandlingsbordet. Det er vel derfor, forretningsordenen foreskriver en principiel førstebehandling, hvor man så at sige kan sige sin mening lige ud uden noget diplomatisk omsvøb.

Se, jeg står og tænker på, hvad egentlig den menige vælger går og tænker på i denne tid. Hvad går den menige vælger og tænker på, når han går tur på Godthåbsvej, eller hvor det nu kan være, han har sin gang? Mon ikke han tænker på, hvorfor denne situation, vi her står i, blev ganske fortiet under valgkampen? Mon ikke det må være lidt vanskeligt for ham at forstå politik, når han nu lige har stemt for få